

Stručný průvodce přesnými měřicími přístroji

Surftest (Přístroje na měření drsnosti povrchu)

■ ČSN EN ISO 1302:2002 Geometrické požadavky na výrobky (GPS)

- Označování struktury povrchu v technické dokumentaci výrobků

■ ČSN EN ISO 4287:1999 Geometrické požadavky na výrobky (GPS)

- Struktura povrchu: Profilová metoda - Termíny, definice a parametry struktury povrchu

■ ČSN EN ISO 4288:1999 Geometrické požadavky na výrobky (GPS)

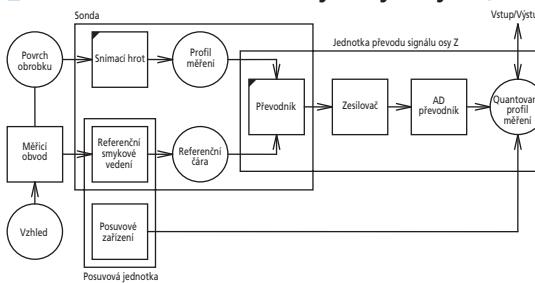
- Struktura povrchu: Profilová metoda - Pravidla a postupy pro posuzování struktury povrchu

■ ČSN EN ISO 3274:1999 Geometrické požadavky na výrobky (GPS)

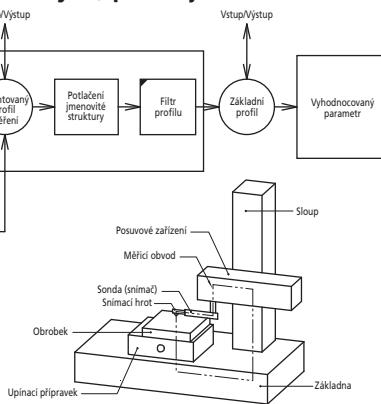
- Struktura povrchu: Profilová metoda – Jmenovité charakteristiky dotykových (hrotových) přístrojů

Strana 1

□ Jmenovité charakteristiky dotykových (hrotových) přístrojů

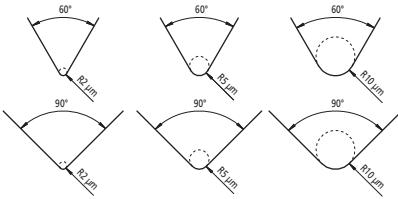
ČSN EN ISO 3274:1999

ČSN EN ISO 4287:1999

Tvar snímacího hrotu

Typický tvar pro konec snímacího hrotu je kuželový tvar s kulovou špičkou.
Poloměr hrotu: $r_{tip} = 2 \mu\text{m}$, $5 \mu\text{m}$ nebo $10 \mu\text{m}$
Úhel kužele: 60° , 90°
Pro standardní přístroje na měření drsnosti povrchu, je úhel kuželeta na konci snímacího hrotu 60° , pokud není uvedeno jinak.

Statická měřící síla

Jmenovitý poloměr zakřivení konce snímacího hrotu: μm	Statická měřící síla ve střední poloze snímacího hrotu: mN	Tolerance změn statické měřící síly: $\text{mN}/\mu\text{m}$
2	0,75	0,035
5	$0,75 (4,0) \text{ Poz.1}$	0,2
10		

Pozn.1: Maximální hodnota statické měřící síly ve střední poloze snímacího hrotu má byt 4,0 mN pro speciálně strukturované sondy včetně vyměnitelného snímacího hrotu.

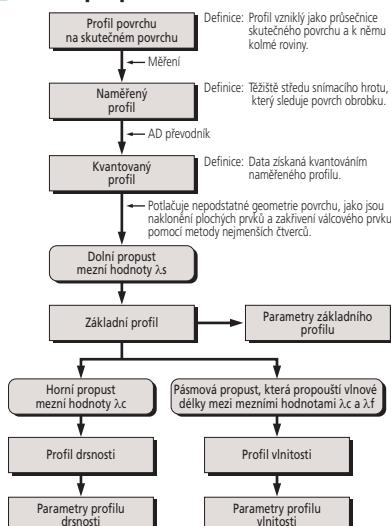
□ Metrologické charakteristiky fázově korigovaných filtrů

ČSN ISO 16610-21:2012

Filtr profilu je fázově korigovaný filtr bez fázového zpoždění (příčka zkreslení profilu v závislosti na vlnové délce).

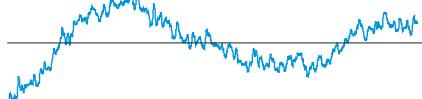
Hmotnostní funkce fázově korigovaného filtru prokazuje normální (Gaussovo) rozdělení, v němž je přenosová amplituda na 50% mezní vlnové délky.

□ Postup zpracování dat

Základní profil

Profil získaný z měřeného profilu použitím dolní propusti s mezní hodnotou $\lambda.s$.

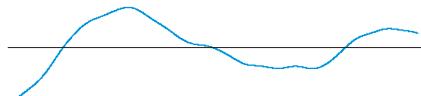
Profil drsnosti

Profil získaný ze základního profilu potlačením dlouhovlnných složek pomocí horní propusti s mezní hodnotou $\lambda.c$.

Profil vlnitosti

Profil získaný ze základního profilu potlačením dlouhovlnné složky $\lambda.c$ a krátkovlnné složky $\lambda.c.f$ pomocí pásmové propusti.

□ Definice parametrů

ČSN EN ISO 4287:1999

Výškové parametry (výstupky a prohlubně)

Největší výška výstupku základního profilu P_p

Největší výška výstupku profilu drsnosti R_p

Největší výška výstupku profilu vlnitosti W_p

Výška Z_p největšího výstupku profilu v rozsahu základní délky

Největší hloubka prohlubně základního profilu P_v

Největší hloubka prohlubně profilu drsnosti R_v

Největší hloubka prohlubně profilu vlnitosti W_v

Hloubka Z_v nejhlubší prohlubně profilu v rozsahu základní délky

Největší výška základního profilu P_z

Největší výška profilu drsnosti R_z

Největší výška profilu vlnitosti W_z

Součet výšky Z_p největšího výstupku profilu a hloubky Z_v nejhlubší prohlubně profilu v rozsahu základní délky

⚠ Ve staré JIS a ISO 4287-1: 1984 byla použita značka pro udání "výšky nerovnosti z deseti bodů". V některých zemích jsou užívány přístroje pro měření drsnosti, které měří dřívější parametr R_z . Tomu proto musí být věnována pozornost při používání existující technické dokumentace a výkresů, protože rozdíl výsledků získaných různými typy přístrojů nejsou vždy zanedbatelně malé.

Průměrná výška prvků základního profilu P_c

Průměrná výška prvků profilu drsnosti R_c

Průměrná výška prvků profilu vlnitosti W_c

Průměrná hodnota výšek Z_p prvků profilu v rozsahu základní délky.

Celková výška základního profilu P_t

Celková výška profilu drsnosti R_t

Celková výška profilu vlnitosti W_t

Součet výšky Z_p největšího výstupku profilu a hloubky Z_v nejhlubší prohlubně profilu v rozsahu vyhodnocováné délky

